

NOVICE IJS

Interno glasilo Instituta "Jožef Stefan"

številka 74, julij - avgust 1999

Skozi dvom pridemo do vprašanj, z vprašanji pa do resnice.

Peter Abelard (Pariz, 1122)

prof. dr. Pierre-Gilles de Gennes

14. junija letos je Institut "Jožef Stefan" obiskal Nobelov nagrajenec za fiziko profesor **Pierre-Gilles de Gennes**, sodelavec College de France, Pariz, Francija. Obisk gosta je bil pripravljen v sodelovanju z Institut Français Charles Nodier. Uglednega gosta je sprejel

direktor Instituta "Jožef Stefan" prof. Vito Turk, pridružila pa sta se mu tudi minister za znanost in tehnologijo dr. Lojze Marinček in minister za šolstvo in šport dr. Slavko Gaber. Srečanja so se udeležili še nekateri fiziki Instituta "Jožef Stefan", ki se ukvarjajo s podobnim področjem fizike kot profesor de Gennes. Po srečanju je profesor Pierre-Gilles de Gennes predaval na institutskem kolokviju z naslovom OD RIŽA DO SNEGA: PROBLEM GRANULARNE SNOVI (From Rice to Snow: the Problem of Granular Matter), zvečer pa je imel predavanje še v Cankarjevem domu.

Pierre-Gilles de Gennes je leta 1991 prejel Nobelovo nagrado na področju fizike za raziskave o fenomenu preprostih sistemov, ki jih je posplošil na bolj kompleksne formacije, kot so tekoči kristali in polimeri. Imenujejo ga »Isaac Newton našega časa«, ker je z redukcijo cele vrste kompleksnih fenomenov prišel do preprostih resnic.

Pierre-Gilles de Gennes se je rodil v Parizu leta 1932. Iz fizike je doktoriral leta 1957, postdoktorske študije pa je opravil leta 1959 na Berkeleyu v ZDA.

Leta 1961 je postal asistent v Orsayu, kjer je ustanovil znano raziskovalno skupino, ki se je ukvarjala s problemom superprevodnosti, leta 1968 pa se je začel ukvarjati s problematiko tekočih kristalov. Leta 1971 je postal profesor na College de France, kjer je bil član mednarodne skupine znanstvenikov STRASACOL, ki se je ukvarjala s fiziko polimerov. Ob svojem revolucionarnem in inovativnem znanstvenem delu je objavil tudi zavidljiv opus skoraj petstotih strokovnih člankov in publikacij. Od leta 1979 je stalni član Francoske akademije znanosti, poleg tega pa je tudi član Nizozemske akademije umetnosti in znanosti, Kraljevega združenja, Ameriške akademije umetnosti in znanosti ter Nacionalne znanstvene akademije v Združenih državah Amerike. Redno predava po vsem svetu. S tematiko, ki jo je predstavil v Ljubljani, je gostoval v Tokiu in še nekaterih drugih japonskih mestih, v Pragi in Rimu.

Pierre-Gilles de Gennes je za svoje delo prejel številna mednarodna priznanja in pomembne nagrade: Holweckovo (francosko in britansko združenje fizikov), Amperovo nagrado (Francoska akademija znanosti), zlato medaljo francoske CNRS, Harveyevo (Izrael), Lorentzovo (Nizozemska akademija umetnosti in znanosti) in Nobelovo nagrado za fiziko.

Pierre-Gilles de Gennes pa ni samo eden največjih fizikov 20. stoletja, temveč po mnenju mnogih tudi eden največjih umov v zgodovini človeštva. Ta briljantni in vsestranski govornik ter predavatelj se je v svojem predavanju v Cankarjevem domu poleg specifičnih strokovnih vsebin dotaknil tudi problema šolstva in šolske reforme, kar je za nas ta čas še posebej aktualno. Na francoskem modelu je z zanj značilnim načinom predstavil sodobne dileme, možnosti in poglede na to pereče vprašanje.

DOGAJANJE NA IJS

Na institutu so 15. 6. in 16. 6. 1999 potekale javne predstavitve raziskovalnih programov Instituta "Jožef Stefan" in Politehnike Nova Gorica. Javno predstavitve je vodila delovna skupina Sveta za znanost in tehnologijo, ki jo je imenovala Komisija Sveta za znanost in tehnologijo za evalvacijo programov javnih raziskovalnih organizacij. Vodje

programskih skupin oz. raziskovalci so predstavili posamezne raziskovalne programe. Na voljo so imeli deset minut za predstavitve in vprašanja članov delovne skupine ali poslušalcev. Vse predstavitve prijavljenih raziskovalnih programov instituta so bile zelo dobro pripravljene in glede na oceno delovne skupine tudi zelo uspešne, saj je 26

raziskovalnih programov IJS od skupno 43 pri javni predstavitvi dobilo oceno 10. K skupni oceni posameznega raziskovalnega programa je prispevala tudi ocena Nacionalnega znanstveno-raziskovalnega sveta, ki jo je le-ta opravil na podlagi pisnih prijav raziskovalnih programov in drugih podatkov, ki so na voljo v ekspertnem sistemu Ministrstva za znanost in tehnologijo. Na podlagi rezultatov evalvacije raziskovalnih programov, ki sta jih ocenila delovna skupina Sveta za znanost in tehnologijo in Nacionalni znanstveno-raziskovalni svet, je Svet za znanost in tehnologijo na seji dne 6. 7. 1999 obravnaval evalvacijo raziskovalnih programov ter predlog Vlade Republike Slovenije za programsko financiranje v skladu s Pravilnikom o vrednotenju kakovosti in financiranju programa dela javnih raziskovalnih organizacij.

Znanstveni svet je na sejah dne 11. 6. 1999 in 7. 7. 1999 med drugim obravnaval poročilo komisije za pripravo izhodišč o načinu spremljanja uspešnosti skupin primerljivih smeri, razpravljal o obravnavi

sodelavca instituta na častnem razsodišču, sprejel Pravilnik o pogojih in postopku za izvolitve v raziskovalno-razvojne nazive IJS, obravnaval zaključke ocenjevanja raziskovalnih programov in poročilo o delu Politehnike Nova Gorica.

Dne 30. 6. 1999 se je končal javni razpis za financiranje podiplomskega študija in raziskovalnega usposabljanja mladih raziskovalcev v letu 1999. Institut je podal 30 prijav za financiranje usposabljanja mladih raziskovalcev.

Institut je na razpis za projekte 5. okvirnega programa Evropske unije v prvih rokih prijavil 44 predlogov projektov: 7 kot koordinator, 30 kot partner, 1 kot pridruženi član, 5 kot član in 1 prijavo za štipendijo. Največ prijavljenih predlogov projektov je v tematskih sklopih »User-friendly information society« in »Competitive and sustainable growth«.

Marko Burnik, dipl. prav.

SLOVO

Ob smrti prof. Bremšaka je bila na Fakulteti za elektrotehniko v Ljubljani 22. junija 1999 žalna seja, na kateri je govoril tudi prof. Stanko Strmčnik. V nadaljevanju objavljamo njegov govor.

prof. dr. France Bremšak

Spoštovana gospa Bremšakova, spoštovani svojci, spoštovani kolegi!

Ob takšnih trenutkih je težko skriti svojo potrtost, žalost in prizadetost. Izguba človeka, kot je bil profesor Bremšak, ne pomeni samo osebne bolečine za vse nas, ki smo ga imeli radi in spoštovali, ampak tudi

bolečo izgubo za širšo družbo. Profesor Bremšak je nedvomno spadal med tiste redke posameznike, za katere lahko rečemo, da so bistveno prispevali k razvoju znanosti in tehnike v Sloveniji.

Na Institutu "Jožef Stefan" smo seveda še posebej potrti, saj je bil profesor Bremšak eden od začetnikov Instituta in je pomembno sooblikoval naš razvoj. Že med študijem (bil je v prvi generaciji študentov, ki so študirali

»šibki tok«) je delal kot pomožni asistent na takratnem Fizikalnem inštitutu Univerze v Ljubljani, ki se je kasneje razvil v Nuklearni inštitut Jožef Stefan. Na Institutu se je redno zaposlil leta 1952 in prevzel vodstvo Laboratorija za elektroniko, ki se je pod njegovim vodstvom zelo hitro razvijal. Že leta 1959 je bil pod vodstvom prof. Bremšaka ustanovljen Oddelek za elektroniko z dvema odsekoma, a je leta 1964 štel že štiri odseke: Odsek za nuklearno elektroniko, Odsek za pospeševalnike in elektrofizikalne aparature, Odsek za uporabo radioaktivnih izotopov v industriji in Odsek za digitalno tehniko.

Obvladovanje tako široko zastavljene dejavnosti je zahtevalo izredno strokovno razgledanost ter odlične organizacijske sposobnosti.

V kasnejših letih se je profesor Bremšak vse bolj posvečal pedagoški dejavnosti, zato je vodenje oddelka prepustil drugim, sam je zadržal le vodstvo Odseka za analogno tehniko in servomehanizme, ki se je razvil iz Odseka za nuklearno elektroniko. V sredini sedemdesetih let se je popolnoma posvetil organizaciji raziskovalnega in

pedagoškega dela na Fakulteti za elektrotehniko. Od tistega časa dalje je deloval kot sodelavec z dopolnilnim delovnim časom; najprej v okviru Odseka za avtomatiko, biokibernetiko in robotiko, od leta 1986 naprej in vse do svoje upokojitve pa v okviru Odseka za računalniško avtomatizacijo in regulacije.

Pri svojem raziskovalnem in razvojnem delu je prehodil pot od reševanja popolnoma praktičnih problemov do poglobljenega študija teorij. Svoje delo je namreč začel na področju jedrske elektronike in razvoja instrumentov za merjenje zahtevnih fizikalnih veličin, kjer si je nabral dragocene praktične izkušnje. Te je nadgradil s teoretičnim znanjem, ki si ga je pridobil na izpopolnjevanju v Švici in enoletnem študiju v ZDA.

Vse to mu je omogočilo, da je v letih 1957 do 1959 skupaj s sodelavci razvil analogni računalnik, ki se je uporabljal za potrebe simulacije delovanja jedrskega reaktorja in za študij njegove regulacije. Razviti analogni računalnik je bil za tiste čase vrhunski tehnološki dosežek, saj je pomenil eno od redkih tovrstnih naprav v Evropi in je bil med zgodnejšimi tudi v svetovnem merilu. Danes smo sicer tehnološko precej bolj razviti, vendar bi težko našli plod domačega znanja, ki bi se po svoji vrhunskosti lahko primerjal s tedanjim dosežkom profesorja Bremšaka.

Možnosti uporabe analognega računalnika in študij avtomatske regulacije reaktorja sta pomenila pomembno prelomnico v njegovem delu, ki ga je kasneje poglobil s študijem regulacij, teorije avtomatskega vodenja in sistemske teorije. Prav na teh področjih je profesor Bremšak dosegel svoje največje raziskovalne

uspehe, za katere je dobil tudi številne nagrade in priznanja.

Nas, ki smo delali z njim, je profesor Bremšak ogromno naučil. Redko namreč najdemo človeka, ki bi imel takšno širino znanja in pregled nad tako različnimi področji. Po drugi strani pa je imel tudi mnogo praktičnih izkušenj, zato nas je naučil spoštovati realne probleme. Vse to nam kot posameznikom veliko pomeni, za naš institut in Slovenijo pa je pomembneje nekaj drugega.

Profesor Bremšak je namreč kot začetnik in dolgoletni vodja elektronike postavil osnove za razvoj številnih novih raziskovalnih disciplin. Bil je pionir na svojem področju v pravem pomenu besede. Iz tega, kar je ustvaril, so izšle številne nove skupine in odseki, ki danes združujejo okrog 120 sodelavcev. Iz katerekoli veje, tega sedaj že zelo razvejenega drevesa, začnemo pot v želji, da bi poiskali korenine, se na koncu ustavimo prav pri njegovem imenu. Pečat, ki ga je vtisnil temu področju, je neizbrisen, zato ga imamo na Institutu "Jožef Stefan" upravičeno za očeta elektronike.

Zaradi vsega povedanega smo ga zelo spoštovali in cenili in mu pred leti podelili naziv zaslužnega znanstvenika Instituta "Jožef Stefan".

Vsi, ki smo ga поблиže poznali, pa vemo še nekaj drugega. Bil je človek z izredno širino, strpnostjo in razumevanjem do drugih. S svojo izjemno človeško toplino je vzbujal zaupanje. Zaradi očetovske dobrote je bil za marsikoga veliko več kot le mentor in učitelj, zato smo ga imeli zelo radi in je slovo od njega še toliko bolj boleče.

Spoštovana gospa Bremšakova, spoštovani svojci. Iskreno sočustvujemo z vami.

OBISKI NA IJS

Obisk svetovalca ambasadorja Republike Kitajske za ekonomske odnose

Dne 4. 6. 1999 je bil na obisku svetovalec ambasadorja Republike Kitajske za ekonomske odnose g. He Changlin. Po sprejemu pri direktorju instituta prof. dr. Vitu Turku je gost obiskal še Odsek za biokemijo in molekularno biologijo, Odsek za kemijo okolja in Odsek za fiziko nizkih in srednjih energij.

Obisk hrvaškega veleposlanika dr. Ivica Maštruka

Dne 3.6. 1999 je bil na obisku hrvaški veleposlanik v Republiki Sloveniji dr. Ivica Maštruk. Po sprejemu pri direktorju instituta prof. dr. Vitu Turku in pomočniku direktorja prof. dr. Tomažu Kalinu si je gost ogledal še Odsek za fiziko trdne snovi, Odsek za biokemijo in molekularno biologijo, Odsek za avtomatiko, biokibernetiko in robotiko ter Odsek za keramiko. Gostu je bila podeljena institutska plaketa.

Obiski po odsekih:

Odsek za biokemijo in molekularno biologijo (B)

- Od 3. 5. do 3. 7. 1999 je bil v okviru znanstvenega sodelovanja pri projektu Copernicus na obisku inž. Robert Doczi iz Madžarske.

Odsek za avtomatiko, biokibernetiko in robotiko (E-1)

- Od 23. 5 do 5. 6. 1999 je bil v okviru slovensko - ameriškega projekta na obisku prof. Michael Stanisic z University of Notre Dame.

Odsek za teoretično fiziko (F-1)

- Od začetk junija do sredine julija je bil na obisku prof. dr. Vikrama Sonija iz National Physical Laboratory v New Delhiju, Indija. Njegovo delo je bilo v naši skupini v zadnjih dvanajstih letih odločilnega pomena za raziskave na področju strukture hadronov, zato je njegov obisk koristna izkušnja in vzpodbuda za nadaljnje delo na tem področju.
- Od 2. 6. do 9. 6. 1999 je bil na delovnem obisku prof. dr. Vladimir Kukuljin z moskovske univerze. Med obiskom je imel gost tudi dve predavanji z naslovom "Cluster model calculations of hadron-hadron interaction" in "Some perspective applications of nuclear physics facilities for environmental protection and for new high technologies".

Odsek za fiziko nizkih in srednjih energij (F-2)

- Dne 22. 4. 1999 je bil na delovnem obisku v okviru projekta ANKA g. Ralf Walther iz Forschungszentrums, Karlsruhe, Nemčija.

Fizika trdne snovi (F-5)

- Od 10. do 13. 6. 1999 je bil na obisku prof. dr. David C. Ailion, Department of Physics, University of Utah, Salt Lake City, Utah, ZDA. Prof. Ailion je partner pri novo odobrenem NATO "Linkage Grant" projektu "Relaxors".
- Med 21. in 27. 6. 1999 je bil v elektronsko-mikroskopskem laboratoriju odseka F-5 na obisku prof. Bogdan Kotur z odseka za anorgansko kemijo univerze v Lvovu, Ukrajina. Z omenjenim gostom sodelujemo že nekaj let, posebej pri raziskavah struktur različnih zlitin skandija.

- Dne 12. 6. in 18. 6. 1999 je bil na obisku dolgoletni zunanji sodelavec prof. dr. Jan Stankowski, Institut za molekularno fiziko Poljske akademije znanosti, Poznan, Poljska. Namen njegovega obiska je bilo dokončanje skupnega projekta "Giant Electrostriction in Relaxors".
- V okviru 8. slovensko-hrvaškega kristalografskega srečanja v Rovinju je bil 16.6. in 20.6. 1999 na obisku prof. dr. H. Bohm.
- Od 20. 6. do 24. 6. 1999 je bil na obisku dr. Henry D. Connor, Kentucky Wesleyan College, Owensboro, Kentucky, ZDA. Na odseku je imel tudi dve predavanji s področja raziskav prostih radikalov in spinskih lovilcev ter okolja.
- Od 13. 5. do 13. 6. 1999 je bila na obisku prof. dr. Maya Glinchuk, mednarodno priznana strokovnjakinja za študij anomalnih faznih prehodov v neurejenih feroelektrikih, še zlasti v relaksatorjih in vodja oddelka za študij relaksatorjev Instituta za znanosti o materialih Akademije znanosti iz Kijeva, Ukrajina.
- Od 7. 5. do 6. 6. 1999 je bil na delovnem obisku prof. dr. Sergey B. Vakhrushev z A. F. Ioffe Phys.-Tech. Instituta v Sant Petersburgu, Rusija. Namen njegovega obiska je bilo uvajanje mlajših raziskovalcev v metodologijo raziskav neurejene trdne snovi s sipanjem nevtronov ter obdelava rezultatov.
- Dne 4. 5. 1999 je bila na obisku dr. Vesna Laslo z Instituta "Ruđer Bošković", Zagreb, Hrvaška. Imela je predavanje o EPR-študiju kompleksov z amino kislinami.

Odsek za reaktorsko fiziko (F-8)

- Od 25. 5. do 29. 5. 1999 so bili na obisku gospodje Knorr, Elliner in Filges iz Dresden University of Technology, Institute of Power Engineering, Nemčija. Namen njihovega obiska je bilo sodelovanje pri skupnem raziskovalnem programu na področju reaktorskih meritev.
- V okviru projekta znanstveno tehnološkega sodelovanja z ZDA "Amorfizacija in kristalizacija silicija" je bil od 24. 5 do 2. 6. 1999 na obisku prof.dr. Ian Robertson z University of Illinois at Urbana-Champaign, ZDA.

Odsek za eksperimentalno fiziko osnovnih delcev (F-9)

- Dne 7. 6. 1999 je bila na obisku prof. dr. Mirjam Cvetič, University of Pennsylvania, ZDA. Namen njenega obiska so bili razgovori o sodelovanju na področju fizike osnovnih delcev.

Odsek za reaktorsko tehniko (R-4)

- Od 1. 6. do 5. 6. 1999 je bil na obisku prof. dr. Karsteh Fischer, Battelle Ingenieurtechnik

GmbH, Nemčija. Namen njegovega obiska je bila izmenjava izkušenj in obravnavanje odprtih vprašanj na področju modeliranja pojavov v zadrževalnem hramu jedrske elektrarne s programom CONTAIN.

Uredništvo ne odgovarja za pravilnost podatkov v rubriki "Obiski na IJS".

PREDSTAVITEV KNJIGE 'ODSOTNOST'

Založba Edina je 29. junija 1999 predstavila knjigo z naslovom Odsotnost, ki predstavlja dva slovenska umetnika – slikarja Lojzeta Spacala in pesnika Borisa A. Novaka. Knjiga je četrta iz desetjezične zbirke Dvanajst, ki jo ureja Tatjana Pregl Kobe. Ob izidu knjige je bila v avli Instituta "Jožef Stefan" razstava v knjigi reproduciranih Spacalovih grafik. Predstavitve se je udeležil tudi minister za kulturo g. Jožef Školč. Osrednja razstava Lojzeta Spacala je bila na Institutu že ob avtorjevi 90 letnici, kar je bil tudi razlog za predstavitev knjige na našem institutu.

ODPRTJE RAZSTAVE VINKA IN MARKA TUŠKA, 24. 5. 1999

Za Vinka Tuška bi lahko zapisali, da je eden redkih likovnih ustvarjalcev, ki se niso želeli vezati zgolj na eno zvrst ali način likovnega ustvarjanja. Poznamo ga predvsem kot slikarja, vendar je svoj likovni nagovor načrtno združeval z vsemi tistimi likovnim pristopi, za katere je menil, da jih potrebuje pri svojem delu. Slikanju, risanju, grafičnim tehnikam in fresko slikarstvu je zato občasno pridružil tudi kiparske in eksperimentalne postopke. Obenem pa je razmišljal o različnih načinih, kako bi s svojimi likovnimi izdelki, slikami, plastikami, objekti, posegal v izbrano okolje, v katerem so razstavljeni. Še več: kot ugotavlja likovna kritika, naj bi bil prav Vinko Tušek tisti slovenski umetnik, ki je prvi v dosledni obliki uspel ustvariti t.i. likovni ambient - prostor, poseljen z

umetnikovimi izdelki, ki je po zaslugi takšne intervencije postal umetnina sama, umetnina, po kateri pa se gledalci lahko tudi fizično sprehajajo.

Če bi želeli obuditi spomin na prve likovne ambiente Vinka Tuška, ki so žal ostali vezani zgolj načasne postavitve v galerijah ali v naravnem okolju, bi morali poseči že tri desetletja nazaj. Vendar se umetnik še danes rad vrača k razmišljanjem o problematiki likovnega prostora. Prostor - najsi je le-ta prisoten v tlorisni strukturi domišljajskih mest ali pokrajini, najsi se je umetnik odločil za njegovo tvorno preoblikovanje in ga poselil z značilnimi barvitimi objekti - je tista velika stalnica likovnega nagovora Vinka Tuška, kateri je hote posvetil največ svojih ustvarjalnih naporov. Ob tem velja omeniti še eno pomembno lastnost

Marko Tušek: "Et in Arcadia ego", 1998-99, les, papir, akril..., 240 x 100 x 15 cm

njegovega likovnega pristopa: težnjo po dekorativnem, očem prijetnem učinkovanju likovnih del, ki v mnogočem spominja na rešitve srednjeevropske secesijske umetnosti in prav tako denimo tudi na znamenitega avstrijskega umetnika Hundertwasserja, s katerim si Vinko Tušek deli željo po združevanju slikarskih rešitev z arhitekturnimi kompozicijskimi zasnovami in spoznanje, da likovna umetnost služi tudi zato, da nam polepša naše vsakdanje okolje.

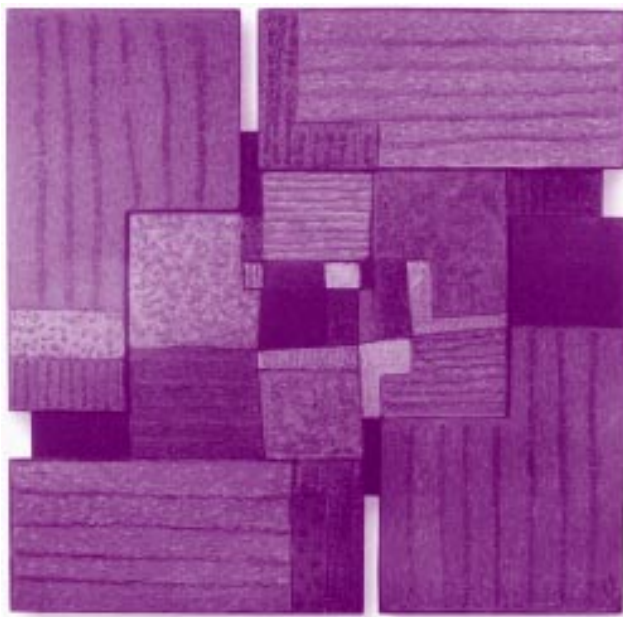
Ni naš namen, da bi ob skupni razstavi očeta in sina ugotavljali, v kolikšni meri ali če sploh kakorkoli je likovno ustvarjanje prvega vplivalo na drugega. Vsekakor pa moramo poudariti, da je tudi Marka Tuška, ki sodi med najbolj zanimive slovenske likovnike mlajše generacije, pritegnilo součinkovanje različnih likovnih medijev. V njegovem primeru se problematika, ki jo sodeč po odmevih v vrstah likovne kritike uspešno razrešuje takorekoč od prve samostojne razstave dalje, na formalni ravni nanaša predvsem na ločnico med slikarskim in kiparskim medijem. Vsebinska podstat ustvarjanja Marka Tuška pa je posvečena predvsem samospraševanju glede tega, kako dela, ki se gibljejo na tanki liniji med različnimi likovnimi tehnikami in postopki ter so dovolj zanimiva že samo zavoljo tega, poseliti z osebnimi zgodbami.

Če bi genetskemu kodu Tuškovih podob s tridimenzionalnimi razsežnostmi, čeprav je očitno, da njihova kompozicijska zasnova izhaja iz dvodimenzionalne slike, lahko sledili na primer od pojava kolaža in predvsem assemblage-a in "kombinirane

slike" dalje, pa le-te namreč ostajajo berljive predvsem na nivoju lastne umetnikove ikonografije. S premočrtno, malone arhitekturnemu projektiranju sorodno strategijo nastale podobe so pogosto poseljene z "ready made" predmeti, ki pa bi jih lahko tako poimenovali zgolj pogojno, saj gre največkrat za v naravi najdene vejice, odvržene koščke lesa, ki jih je Marko Tušek morda shranil kot spomin na daljne in bližnje kraje svojega bivanja.

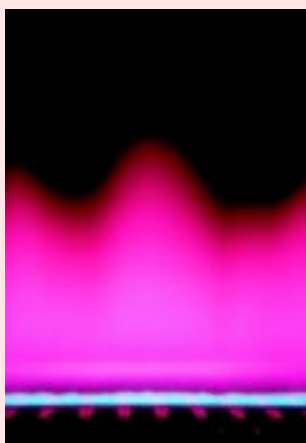
Za nastanek "kombiniranih slik" Marka Tuška je bila torej odločilna izkušnja potovanja in nanj vezanih doživetij in vtisov. V njih je shranjen spomin na razsežnosti daljav, o čemer nas prepričuje tudi značilna modra barva, katere simbolika je morda mnogo lažje razberljiva kot pa umetnikovega osebnega sveta dotikajoči se številni, pogosto naravnost lucidni detajli, ki polnijo prostor del in nas opozarjajo na njihovo večplastnost. Sinje modra, sivo ali zelenomodra barva namreč, ne samo da enoti kolažne kompozicije Marka Tuška, odvzema jim tudi težo materialnosti in jih s svojo simbolno umeščenostjo v svet daljav in neskončnosti, zraka, neba in morja in vetra, kar so elementi, še zlasti ljubi vsem popotnikom po realnih in duhovnih prostranstvih, hkrati tudi osmisli.

Damir Globočnik

Vinko Tušek: Jesen, 1997, akril na lesu, 230 x 205

Nobelov nagrajenec obiskal Institut	2
Dogajanje na IJS	2
Slovo	3
Obiski na IJS	4
Kulturno dogajanje na IJS	
<i>Predstavitve knjige 'Odsotnost'</i>	<i>6</i>
<i>Odprtje razstave Vinka in Marka Tuška</i>	<i>6</i>

Plamen atomskega
absorpcijskega spektrometra

Foto: P. Svete

Kosec (*Crex crex*)

V zadnjih dneh junija se je na Ljubljanskem barju letos še zadnjič oglašal kosec, v svetovnem merilu ogrožena travniška ptica, ki večino časa preživi v kritju gostega travniškega rastja. Čeprav ni ravno droben (velik je kot grlica), živi tako skrito, da ga človek skoraj nikoli ne vidi. Dosti bolj razpoznavni so njegovi značilni dvozložni klici "krrek-krrek", ki spominjajo na zvok ob brušenju kose, po katerem je kosec tudi dobil svoje ime. Število koscev na Barju in drugod po Sloveniji se zaradi modernizacije travniškega kmetijstva ter uničevanja življenjskega prostora z izsuševanjem in pozidavo zmanjšuje, zato je njihov obstoj negotov.

Novice IJS, glasilo Instituta "Jožef Stefan"

Urednika: mag. Marko Notar
Peter Svete, dipl. inž. kem. teh.
Sodelavka: Natalija Polenec, dipl. arh.
Lektorja: Nataša Jakončič Bufon, dr. Jože Gasperič

<http://www-novice.ijs.si>

e-pošta: novice@ijs.si

Ponatis vsebine je dovoljen z opombo, da gre za prispevek iz Novic IJS. Članke, predloge in pripombe lahko pošljete po e-pošti: novice@ijs.si
